

Miejsce konferencji, choć dalekie nie tylko dla Europejczyków, zostało wybrane nie bez powodu. Australia bowiem jest jednym z silniejszych i aktywniejszych ośrodków psychologii pozytywnej na świecie, a na poziomie praktycznym – jedynym, który globalnie realizuje postulaty edukacji pozytywnej. Odwaga i nowatorstwo tego ośrodka szkolnego na nowo dały się zauważyć w zaproponowaniu oryginalnego i przyszłościowego tematu dotyczącego relacji wiary i psychologii pozytywnej.

O. Piotr Kwiatek OFM Cap
Filadelfia, USA

MIĘDZYKONFERENCJA POLONIJNA
„DUSZPASTERSTWO MIGRANTÓW – DUSZPASTERSTWEM RODZIN”
(Poznań, 12 października 2010 r.)

Problematyka duszpasterstwa rodzin przebywających na emigracji była głównym tematem Międzynarodowej Konferencji Polonijnej, zorganizowanej w dniu 12 października 2010 roku przez Instytut Duszpasterstwa Emigracyjnego oraz Ruch Apostolatu Emigracyjnego w Poznaniu, a także Ośrodek Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, w siedzibie Domu Głównego Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu. Patronat medialny nad konferencją objął Tygodnik Katolicki „Niedziela”, „Magazyn Familia” – miesięcznik współczesnej rodziny, Miesięcznik biblijno-liturgiczny „Msza Święta”, Wydawnictwo „Hlondianum”, „Radio Rodzina” Diecezji Kaliskiej oraz stowarzyszenie „Małopolskie Forum Współpracy z Polonią”. Uczestnicy konferencji reprezentowali duszpasterstwa emigracji polskiej z takich krajów, jak Hiszpania, Włochy, Dania, Szwecja, Niemcy, Irlandia, Polska i Brazylia. Z okazji konferencji, Papieska Rada ds. Migrantów i Podróżujących skierowała do zebranych na konferencji m.in. następujące słowa: „Rodzina migranta powinna być przekształcona w efektywny czynnik ewangelizacji i konsolidacji wartości chrześcijańskich obogacający nie tylko działanie duszpasterskie i charytatywne Kościoła, ale także czyniący rodzinę miejscem ewangelizacji. (...) Kościół pragnie być tam, gdzie są migranci, aby dzielić z nimi radości i nadzieje, jak również smutki i cierpienia migracji”.

Konferencja rozpoczęła się Mszą św. koncelebrowaną pod przewodnictwem J.E. Ks. Bpa Wojciecha Polaka, Delegata Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej, który w homilii poruszył zagadnienie potrzeby wzajemnej solidarności z Polakami, którzy przebywają na emigracji i z tymi, których bliscy zdecydowali się na wyjazd za granicę. Zwrócił także uwagę na potrzebę dużej wrażliwości i zrozumienia przy pochylaniu się nad faktem decyzji o opuszczeniu własnego kraju oraz konieczności poszukiwania wciąż nowych, adekwatnych do sytuacji metod towarzyszenia w nowych warunkach, ale też zapewnienia duszpasterstwa zgodnego z istniejącymi już w danym miejscu praktykami.

Część roboczą rozpoczęto od powitania, które skierował do zgromadzonych Ks. Wiesław Wójcik TChr – Dyrektor Instytutu Duszpasterstwa Emigracyjnego i Krajowy Moderator Ruchu Apostolatu Emigracyjnego. Nawiązując do słów Jana Pawła II, powtarzanych często w orędziach na Światowe Dni Migranta i Uchodźcy, że „(...) rodziny emigrantów powinny znaleźć wszędzie w Kościele swą ojczyznę oraz właściwe duszpasterstwo”, postawił zgromadzonym robocze, fundamentalne pytanie: jak prowadzić dzisiaj duszpasterstwo nie tylko dla przybyłych, ale wśród tych i z tymi, którzy zostali oderwani od swoich korzeni?

Podczas Konferencji zaprezentowane zostały następujące wystąpienia: ks. dra Andrzej Pryby MSF (Poznań, UAM) – „Duszpasterstwo rodzin podstawowym zadaniem Kościoła”; dra Czesława Ryszki (Warszawa, Senator RP, publicysta) – „Rodzina w prawie polskim oraz Unii Europejskiej”; ks. prof. dra hab. Wojciecha Necela TChr (Warszawa, UKSW) – „W poszukiwaniu duszpasterskiej definicji migranta”. Po południu można było wysłuchać następujących wystąpień: ks. Sławomira

Wiktorowicza MSF (Hiszpania) – „Europa ludzi w drodze – przezwyciężyć lęki i nakreślić perspektywy. VIII Kongres Biskupów Europy w Maladze, jego przesłanie i realia pracy duszpasterskiej w dzisiejszej Hiszpanii”; o. Marcina Lisaka OP (Rzym) – „Rodzinne plany i codzienność polskich katolików w Dublinie”; dr Jadwigi Plewko (Lublin, KUL) – „Strategie migracji rodzinnych – problemy i konsekwencje”; ks. dra Stanisława Hajkowskiego TChr (Irlandia Północna) – „Rekonstrukcja polskiej rodziny emigracyjnej w Stanach Zjednoczonych w latach 30. XX w.”; ks. Jana Zalewskiego (Dania) – „Mazurek Dąbrowskiego – pieśń przez wieki jednocząca Polaków na świecie”; ks. dra Zdzisława Malczewskiego TChr (Brazylia, Rektor PMK) – „Duszpasterstwo polskie w Brazylii”; dra Pawła Sieradzkiego (Ośrodek Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym – OBPD, Lublin, KUL) – „Relacje ojciec – syn w kontekście emigracyjnym”; ks. Wiesława Wójcika TChr, Moderатора Krajowego RAE – „25 lat działalności Ruchu Apostolatu Emigracyjnego”. Po zakończonej części wystąpień, nastąpił czas podsumowania konferencji, którego dokonał ks. Krzysztof Grzelak TChr – Wikariusz Generalny Towarzystwa Chrystusowego.

W części komunikatów zabrali głos: Małgorzata Garstka, Warszawa – „Spotkania Rodzin Polonijnych”; ks. Mariusz Krawiec SSP, Warszawa, red. nac. „Magazynu Familia”; O. Marek Grubka OP, duszpasterz z Dublinu; ks. Zbigniew Stefaniak, kapelan Lotniska F. Chopina w Warszawie.

Konferencja o duszpasterstwie rodzin na emigracji, zorganizowana przez Instytut Duszpasterstwa Emigracji (IDE) prowadzony przez Towarzystwo Chrystusowe, wpisała się w bardzo aktualne i żywe zagadnienie poruszane często w kręgach duszpasterstwa emigracyjnego w całej Europie i poza nią. Inicjatywa ta koresponduje z oddolnymi oczekiwaniami polskich emigrantów poszukujących wsparcia i pomocy w kontynuacji wewnętrznego rodzinnego życia także w sytuacji przebywania na emigracji – z wszystkimi zewnętrznymi konsekwencjami tego faktu. Rodzinny klimat wiary, przechowywany i pielęgnowany w Kościele Domowym (o którym pisał Jan Paweł II w adhortacji „Familiaris consortio” – jak przypomniał w swym wystąpieniu ks. dr A. Pryba z UAM), jest owocem głębokiego pragnienia budowania życia na wartościach ewangelicznych i rozwijania wspólnoty, która staje się środowiskiem przygotowującym do ewangelizowania innych. Jeśli takie przesłanie będzie realizowane w codziennym życiu polskich emigrantów i ich duszpasterzy, to założenia konferencji zostaną wypełnione treścią.

Ks. Mariusz Chamarczuk SDB

XX MIĘDZYKRAJOWY FESTIWAL MUZYKI SAKRALNEJ *GAUDE MATER*

(Częstochowa, 30 kwietnia – 6 maja 2010 r.)

Międzynarodowy Festiwal Muzyki Sakralnej *Gaude Mater* w Częstochowie obchodzi w tym roku dwudziestolecie swojego istnienia. Powstał w 1991 roku jako pierwsza w Polsce, po obaleniu komunizmu, impreza w całości poświęcona promocji muzyki sakralnej. Inicjatorem i twórcą artystyczno-organizacyjnego kształtu był Krzysztof Pośpiech. Do jego najbliższych współpracowników należeli: ks. Lucjan Nowakowski, Małgorzata Zuzanna Nowak, która przejęła później dyrekturę festiwalu i kieruje nim do dziś, ks. prof. dr Kazimierz Szymonik i ks. prof. dr hab. Jerzy Pikulik. W latach następnych, w Radzie Artystyczno-Programowej znaleźli się m.in.: Henryk Mikołaj Górecki, Wojciech Kilar, Andrzej Koszewski, Juliusz Łuciuk, Józef Świder, Romuald Twardowski, Marian Borkowski, Krzesimir Dębski, Marek Jasiński i Paweł Łukaszewski¹.

¹ Por. M.T. Łukaszewski, *Festiwal „Gaude Mater” jako promotor muzyki polskiej i nowych dzieł sakralnych*, w: *Książka programowa XX MFMS Gaude Mater*, red. M.Z. Nowak, M.T. Łukaszewski, Częstochowa 2010, s. 88.